

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhofs (Tyskland) den 27. oktober 2010 — Finanzamt Hildesheim mod BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Sag C-511/10)

(2011/C 30/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Hildesheim

Sagsøgt: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter fortolkes således, at den bemyndiger medlemsstaterne til at fastsætte et andet primært opdelingskriterium end transaktionsnøglen for opdelingen af indgående moms i forbindelse med opførelsen af en bygning med blandet anvendelse?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Sag anlagt den 26. oktober 2010 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-512/10)

(2011/C 30/26)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved H. Støvlbæk og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 3, i og bilag II til Rådets

direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, med senere ændringer ⁽¹⁾, artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26. februar 2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering ⁽²⁾, artikel 6, stk. 2, og 3, i direktiv 2001/14, artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/14, sammenholdt med artikel 7, stk. 3 og 4, i direktiv 91/440, med senere ændringer, og artikel 7, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14.

— Republikken Polen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at Republikken Polen har gjort sig skyldig i fire tilsidesættelser ved ikke at have iagttaget bestemmelserne i den første jernbanepakke.

Republikken Polen har for det første ikke indført nogen mekanisme, der sikrer, at beslutningerne fra og organiseringen af den person, som forvalter infrastrukturens væsentlige funktioner, nemlig PLK S.A. (Polskie Linie Kolejowe, et aktieselskab), er uafhængig i forhold til holdingselskabet, dvs. over for det dominerende selskab PKP. S.A. og de andre kontrollerede selskaber i holdingselskabet, som er jernbanevirksomheder.

For det andet har Republikken Polen ikke truffet passende foranstaltninger i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2001/14 og artikel 7, stk. 3 og 4, i direktiv 91/440 med henblik på at sikre, at infrastrukturforvalteren, PLK S.A., skaber økonomisk balance inden for et passende tidsrum. Republikken Polen har accepteret, at PLK S.A. ophober tab frem til år 2012.

Republikken Polen har for det tredje ikke givet PLK S.A. specifikke incitament med henblik på at nedbringe såvel omkostningerne som afgifterne for brug af jernbaneinfrastrukturen, således som foreskrevet ved artikel 6, stk. 2, og 3, i direktiv 2001/14.

For det fjerde har Republikken Polen i strid med artikel 7, stk. 3, i direktiv 2001/14 undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at afgifterne for minimums adgang til jernbaneinfrastrukturen fastsættes på et niveau svarende til de omkostninger, der påløber direkte som følge af jernbenedriften. Den polske stat har heller ikke indført nogen kontrolmekanisme som krævet i henhold til artikel 8, stk. 1, i direktiv 2001/14, som ville gøre det muligt at kontrollere, om forskellige markedssegmenter ud fra et økonomisk synspunkt er i stand til at bære forhøjede afgifter for adgang til jernbaneinfrastrukturen og udnyttelse heraf.

⁽¹⁾ EFT L 237, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 75, s. 29.